

*Transuerso-
rum ligamen-
torum usus.*

etiam illorum flexio infirma est) egerunt. Porro tendinibus transuersa ligamenta secundum digitorum ossa obducuntur, ne quoties secundum aut tertium digitorum os inflectimus, tendines tanquam recti protensiq; funiculi, & uirgulae secundum ossium flexionem non incuruatae, à flexo iam osse ad cubitum tensae exurgerent, & cutem in miram altitudinem eleuantes manus uolam turpiter implerent. Ligamenta enim et si tendines musculorum uentris beneficio contrahantur, eos tamen ossibus quibus non inferuntur, adiacere cogunt. In uola uero & brachialis sede mucosis membranis tendines induuntur, quo tutiores procederent, easq; membranas tanquam propugnacula & muros fortirentur. Sed secundi musculi membranae alius quoque usus existit, siquidem musculi oblongi & parui, quorum opè digitos quatuor pollicis adducimus, ab illa enasci audies. Quum itaque secundum quatuor digitorum internodium à primo musculo flectatur, tertium autem à secundo, & tertium pollicis à tertio, tandem opportunum erit, musculos prima quatuor digitorum ossa, & primum secundum que pollicis flectentes aggredi. Sunt autem hi omnes numero tredecim: ad singulos nimirum quinque digitorum primos articulos bini, & ad secundum pollicis terni.

*Tredecim
post tertium
ordine in nu-
mero succe-
dentes.*

Qui quatuor famulantur digitis, omnes recta secundum postbrachialis longitudinem digitos adeunt, omni propemodum ex parte carnei, ac postbrachialis ossibus connati. Inferuntur autem lateribus interiori in sede, primorum ossium. Duorum igitur paruorum digitorum flectentium unus ab exteriori latere superioris partis postbrachialis ossis, quod paruum praelocatur, carnosio principio oritur, etiam nonnihil inibi adnatus brachiali. Hinc recta digitum accedens, ad primum usque digiti os carnosus permanet. ubi uero os contingit, latiusculo tendine exterioris ossis lateri, uersus interiora tamen inferitur. Alter ex interiori eiusdem postbrachialis ossis latere, ad superius iuxta brachiale extremum, originem ducit, & inter id os & sibi proximum ad digitum tendens, carnosum quoque permanet, donec membraneo tendine interiori lateri primi ossis parui digiti implantetur. Quando utriusque musculi colliguntur, primum digiti os, in neutrum latus uergens flectitur. Si uero exterior egerit, interiori quiescente, digitus in exteriorem partem nonnihil inclinans flectitur. At solo interiori laborante, ad interiora conuiens digitus flexionem experietur. Ad hunc sane modum aliorum trium digitorum musculi habent, adeo ut bini in singulis postbrachialis ossium internodiis (quae tria sunt) reponantur, & is qui indicis interiori lateri inferitur, interno postbrachialis ossis indicem sustinentis lateri adnascitur, in uolam magis quam in externam manus regionem, ut & ceteri primos articulos flectentes musculi, protuberans. Musculi autem quorum beneficio primum pollicis internodium flectitur, una cum musculo, qui pollicem à ceteris digitis maxime abducere dicitur, carneam molem constituunt, quae ad pollicis radicem reposta montem, quem chiromantici modo Veneri, modo Marti ascribunt, effingit. Galenus in Libris de Usu partium hanc molem falso unicum esse musculum arbitratus est, quem pollicis ab indice abductionis autorem recensuit. Quemadmodum etiam ueritati parcens, molem illam quam chiromantici lunae monti tribuunt, unum quoque musculum quo paruus ab alijs abducitur esse, ibidem docuit, quum interim maiorem ipsius portionem exterior musculus primum minimi digiti os flectentium procreet. Primus itaque pollicis musculus ex superiori transuersi brachialis ligamenti sede carneus nascitur, & toti primi pollicis ossis longitudini interna regione attentus, perpetuo carneus illi inferitur, perquam obscure secundum pollicis contingens internodium. Secundus, qui nuper dicto prorsus occultatur, longeq; minor ipso est, ex transuerso quoque ligamento, & ossis brachialis pollicem fulciete enatus, in primi pollicis ossis radicem implantatur, non ultra medium longitudinis primi ossis pertingens. Sunt itaque hi duo pollicis musculi inter digitorum motores duodecim & decimustertius, si modo octo musculos quatuor digitorum prima internodia flectentes ante hos enumerare uisum sit. Porro qui secundum pollicis os flectunt, tres numero censentur, magis differentem situm ab illis, qui quatuor digitorum prima ossa flectunt, obtinentes, quam duo primi pollicis ossis flexus opifices. Qui enim quatuor famulantur digitis, recta secundum manus longitudinem procedunt: qui autem primum pollicis os flectunt, nonnihil oblique ducuntur. sed praefentes musculi secundi pollicis internodij flexionis autores, quodammodo transuersi cernuntur. Operae precium namque erat, quatuor digitos uersus brachiale inclinari: pollicem uero illis in functione oppositum, ad ipsos inflecti. Merito igitur tres musculi secundum pollicis os flectentes, ex uola tanquam è quarta circuli parte, principia sortiuntur, nimirum ad eius lineae circumscriptionem, quae uitalis & cordis Chiromantici appellari consueuit. quamuis nonnihil ulterius, quam ea consistat linea, ex uola initium ducant, ad trianguli illius quem in media uola collocant

*Illorum octo
qui quatuor di-
gitis seruiunt.*

Illorum duo, qui pollicis primo ossi famulantur.

*Tres qui se-
cundo pollicis
ossi famulan-
tur.*

cant, superius & exterius latus. Primus itaque musculus obliquum latumq; principium ducit, ex postbrachialis osse, cui medius innititur, modice subter ipsius capitulum, quod si- num primi ossis digiti subingreditur. Hinc carnosus prorepens nonnihil angustior redditur, & membraneo tendine, secundi pollicis ossis lateri, quod indicem spectat, uersus interiora se inferit. Secundus superiori suo latere iam dicto musculo contiguus, ex media sede postbrachialis ossis, quod medio praepositur, originem ducit, nonnihil tamen & os, quo anularis fulcitur, contingens. Origo huius quoque tenuis lataq; est, & statim carnea ad insertionem usque conspicitur, quam in medio interioris partis secundi pollicis internodij tentat. Tertius huic inferiori ex parte contiguus, ex postbrachialis ossis, quo anularis sustinetur radice, quae brachiali coarctatur, originem pariter latiusculam sumit, et oblique pollicem accedens, lateri interiori secundi pollicis internodij, uersus priora implantatur. Isti tres musculi dum una tenduntur, fortissime secundum pollicis internodium flectunt, primo autem duntaxat agente, ad superiora uersus indicem pollex dirigitur. dum uero secundus solus contrahitur, ad medios digitos pollex flectitur, quemadmodum infimo ad suum principium contracto, pollicis ad inferiora, & magis uersus paruorum digitorum flexio perficitur. Hos tres, & si in caudatis simijs obseruatur, Galenus non modo ignorauit, uerumetiam falsas rationes in Primo de Partium usu astruit, quibus imperitior aliquis animum adhibens, ne hos quidem aggredi tentaret. Neque etiam uerisimile est, quum secundum administrationes anatomicas emitteret, hos musculos ipsi cognitos fuisse, quum illos nullibi descripsit, quemadmodum fecerunt Arabes, hos, quantum auctor, cognoscentes, & duos, qui primi pollicis ossis flexioni praesunt, negligentes. Undecim namque musculos, in extrema manu digitis flectendis extructos recensuerunt, octo quidem ad quatuor digitos, tres autem ad pollicem referentes. Quamquam rursus ambigem, nunc casu ipsi Undecim, loco Decem ex Galeno scripserint, qui citra aliam descriptionem, musculos tantum Orbis huius more enumerent. Quinetiam in Primo de Administrandis sectionibus Galeni libro omnes, quos hactenus uidi, codices tres mendas in numeris habent. Octo namque Duorum loco illic leguntur, ubi extremae manus musculi, pollicis obliquis motibus seruietes enarrantur, & rursus ad calcem propemodum libri, quo cubitum mouentes musculi recensentur, Tres scribuntur ubi Duo, in super Duo ubi Tres scribendi fuerant, non secus sane, quam male etiam Primi usus, pro Secundi illic legitur, ubi Galenus in eodem Libro ligamentorum usus commemorat. Verum haec cum innumeris alijs, pro mea uirili in Galeno sunt restituta, quem IO. BAPTISTA MONTANVS in gymnasio Patauino medicinae Professor eximius, non sine incredibili artis Candidatorum utilitate, nuper in absolutissimum ordinem redegit, maxime ac penè diuini ingenij uir, ob singularem illam tum Medicinae, tum ceterarum scientiarum cognitionem, nulli aetatis nostrae medicorum secundus, & praestantissimis laboribus suis, quos in publicum dedit, ac pertinaci indefessaq; in docendo diligentia, de studiosis omnibus quam optime meritis. Cui uiro utinam Deus aliquis aurem statim uellicet, eiq; in animum in ducat, ut & alias cogitationes suas longè pulcherrimas, & iam dudum praematuras in lucem prodire patiat, easque posteris uel non inuideat, uel eorum calumnias, qui iudices ceterorum esse solum cupiunt, ipsiq; nihil unquam praestare queunt, non ita reformidet. Hactenus itaque sexdecim musculos, quibus digiti mouentur, commemoravi, ac proinde nunc decimus septimus, qui digitos extendentium primus erit, describetur, in cuius enarratione hoc mihi Galeni intelligendi gratia uelim donari, ut illum in quatuor diffundi tendines liceat asserere, & deinceps adijcere musculos, qui ex cubito procedunt, & quatuor digitos à pollice abducere creduntur, bipartito in duos tendines digeri, & eam quem Galenus narrat, insertionem in digitorum ossa moliri. Atque id mihi tantisper concedi optauerim, quousque omnes tres musculos sermone absoluero, tunc enim primum uariam ipsorum tendinum commixtionem coitumque, ac munus denique subiungere licebit. Quamquam interim in reliqua praesentium musculorum descriptione, in ortu nimirum, ductu, substantia, forma, & id genus reliquis nusquam aberraturus sum, quemadmodum etiam in falsam tendinum seriem nequaquam impingerem, si mihi eadem perpetuo haec occurrisset, & Galeni obseruanda auctoritas negligenter à me haberetur. Sed age negotium, uti se enarrandum offeret, aggrediamur. Decimus septimus principio ex carne nerueaque substantia mixto, & utcumque lato, ab elatiori sede exterioris humeri tuberculi nascitur, & per mediam cubiti sedem, magnus & carnosus, & paulò minus toto teres porrigitur, nulli alteri connatus ossi, neque aliunde, quam ab humero principium ducens. Quum uero propter radij extremum, cui brachiale inarticulatur, pergerit, arctior redditus, in quatuor breues carnosas portiones, in musculi substantia non procul dirempas finditur, quae simul communi membrana indute, fibrisque

*Tres secundum
pollicis os flectentes musculi
li Galeno ignorati.*

Decimus septimus
musculus
mouentium.

itaque sexdecim musculos, quibus digiti mouentur, commemoravi, ac proinde nunc decimus septimus, qui digitos extendentium primus erit, describetur, in cuius enarratione hoc mihi Galeni intelligendi gratia uelim donari, ut illum in quatuor diffundi tendines liceat asserere, & deinceps adijcere musculos, qui ex cubito procedunt, & quatuor digitos à pollice abducere creduntur, bipartito in duos tendines digeri, & eam quem Galenus narrat, insertionem in digitorum ossa moliri. Atque id mihi tantisper concedi optauerim, quousque omnes tres musculos sermone absoluero, tunc enim primum uariam ipsorum tendinum commixtionem coitumque, ac munus denique subiungere licebit. Quamquam interim in reliqua praesentium musculorum descriptione, in ortu nimirum, ductu, substantia, forma, & id genus reliquis nusquam aberraturus sum, quemadmodum etiam in falsam tendinum seriem nequaquam impingerem, si mihi eadem perpetuo haec occurrisset, & Galeni obseruanda auctoritas negligenter à me haberetur. Sed age negotium, uti se enarrandum offeret, aggrediamur. Decimus septimus principio ex carne nerueaque substantia mixto, & utcumque lato, ab elatiori sede exterioris humeri tuberculi nascitur, & per mediam cubiti sedem, magnus & carnosus, & paulò minus toto teres porrigitur, nulli alteri connatus ossi, neque aliunde, quam ab humero principium ducens. Quum uero propter radij extremum, cui brachiale inarticulatur, pergerit, arctior redditus, in quatuor breues carnosas portiones, in musculi substantia non procul dirempas finditur, quae simul communi membrana indute, fibrisque